

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 3869

гр. София, 29.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

като разгледа дело номер **10240** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба с вх. № 296246 от 10.09.2025 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от името на Д. М. П. чрез адв. Д. от САК оспорва се Решение № 2768/21.07.2025г. на СРС по адм.н.д. 3337/2025г. по описа на СРС.

С Разпореждане № № 33919 / 16.10.2025г. от касационната инстанция е констатирано, че към касационната жалба не е приложено пълномощно за представителна власт на адвоката пред АССГ, а представеното пред СРС пълномощно на л. 89 от делото - в сканирано копие, касае изрично представителство по делото пред СРС, не е посочено представителство пред касационната инстанция. С чл.213, т.2 АПК се изисква да бъде представено пълномощно към касационната жалба при подаването ѝ чрез пълномощник, т.е. в оригинал, представянето на сканирано копие не изпълнява посоченото изискване.

Делото е върнато на СРС, на основание чл.213а, ал.6 АПК вр. чл.63в ЗАНН, за администриране на касационната жалба - поради нередовност относно представителната власт на касатора - не е представено пълномощно за представителна власт, която да включва и подаване на касационна жалби и представителство пред АССГ, да бъде представено пълномощно в оригинал.

С разпореждане № 13639/30.10.2025г., съставът на СРС, постановил оспореното по делото решение, е посочил, че видно от изричното пълномощно на л. 89 от преписката на съдебното производство на СРС, пълномощното е представено в заверено с електронен подпис копие, като по силата на чл.32 от Закона за адвокатурата, има силата на официално заверен документ. Видно било от пълномощното, че се касае за упълномощителна сделка и по-специално по т. 1, пълномощното на л. 89 е общо и касае осъществяване на представителна власт пред всички инстанции, доколкото изрично било посочено да води делото до окончателното му приключване във всички инстанции, като извършва всякакви правни и фактически действия във връзка с осъществяването на процесуално представителство по делото. Съставът на СРС е заключил, че "Следователно упълномощаването обхваща и извършването на процесуално представителство пред касационната инстанция".

По тези съображения, СРС е върнал делото на АССГ без да изиска валидно пълномощно и в съответствие с приложимата правна уредба към конкретното производство.

Касационната инстанция намира разпореждането на СРС за неправилно, като следва да бъдат изпълнени указанията за представяне на валидно пълномощно пред касационната инстанция, поради следното:

Първо, чл.32 от Закона за адвокатурата е изцяло неотносим към правото на адвоката да завери пълномощно, тази разпоредба касае правото на адвоката да заверява доказателства, които са относими към спорното право, предмет на делото, но дори и заверката на документ от адвоката в този случай не замества оригинала както произтича от задължителната практика на ВКС (Решение № 173 от 03.05.2012 г. по гр. д. № 668/2011 г., Г. К., IV г. о. на ВКС). Също е неотносим и чл. 25, ал.5 от Закона за адвокатурата относно правото на адвоката да заверява преписи от даденото му пълномощно, тъй като е приложима специална правна уредба относно упълномощаването на адвокат в административнонаказателното съдебно производство.

Съгласно разпоредбата на чл.84 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) доколкото в него няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и иземане на вещи, определяне на разноси на свидетели и вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на НПК. По силата на посоченото препращане, в производството пред СРС са приложими и изискванията за учредяване на представителна власт, установени в чл.93 НПК, която норма е специална и в административнонаказателното съдебно производство процесуалния представител на санкционираното лице е необходимо отговаря на изискванията за защитника в наказателния процес.

За да е валидно упълномощаването в административнонаказателното съдебно производство, следва да отговаря на изискванията на чл.93, ал.2 и ал. 4 НПК - така според чл.94, ал.2 НПК, пълномощното, когато е в писмена форма, се изисква да е подписано както от жалбоподателя, така и от неговия повереник, а устно упълномощаване може да бъде извършено в съдебно заседание, като протоколът се преподписва от същите лица. Необходимо изискване е волеизявлението на упълномощителя да бъде потвърдено от адвоката, на който той възлага защитата си, и то по предвидения в закона начин - при спазване на изискването за писмена форма. Ето защо изявления без да са извършени в посочената форма, не са извършени по установения в закона ред и не могат да породят целените правни последици на упълномощаването по реда на НПК.

Само валидно по смисъла на чл.93, ал.2 НПК пълномощно има действие до приключване на административнонаказателното съдебно производство, по смисъла на чл.93, ал.5 НПК и доколкото не е уговорено друго.

По аргумент от чл.42, ал.2 от Закона за задълженията и договорите, извършените процесуални действия без представителна власт могат да бъдат писмено потвърдени от административнонаказаното лице, като по този начин допуснатата тяхна нередовност ще бъде санирана. Възможността за потвърждаване на извършените без представителна власт действия съставлява общ принцип при упълномощаването и за извършване на материалноправни или на процесуални действия. Тази възможност е приложима и в административнонаказателните производства, тъй като обезпечава упражняването на правата на наказаното лице - да участва в производството и да упражни правото си на защита правата си.

Предвид изложеното и че представеното по делото на СРС пълномощно представлява сканирано копие на писмено пълномощно, подписано само от упълномощителя със саморъчен подпис, не е подписано със саморъчен подпис от адвоката като писмен документ, препратено като сканирано копие към електронно изявление на адвоката, съдържащо само допълнително електронен подпис без волеизявление от адвоката, то същото не съответства на изискванията на чл. 93, ал.2 НПК и поради това не може да бъде ценено като пълномощно пред касационната инстанция на основание чл.93, ал.5 НПК.

На основание чл.213а, ал.6 АПК, касационната жалба е нередовна - като подадена от лице без представителната власт по отношение на касатора и пред касационната инстанция, с оглед процесуална икономия и доколкото указанията на касационната инстанция е възможно отново да не бъдат изпълнени от СРС, на основание чл.213а, ал.6 АПК, касационната инстанция следва да даде конкретни указания в посочения смисъл.

В случай на представителство пред касационната инстанция от адвоката, то пълномощното за представителството пред касационната инстанция следва да бъде представено и в оригинал, тъй като представителната власт пред съда се доказва с пълномощно. Както следва от съдебната практика –

1. Определение № 7549 от 19.06.2024 г. по адм. д. № 6125/2024 г., VII отд. на ВАС

„Правото на жалба е потестативно процесуално правомощие от категорията на публичните субективни права, което може да бъде упражнено от неговия носител или от надлежно упълномощено лице. Във втората хипотеза наличието на представителна власт на пълномощника е условие за валидност на извършеното процесуално действие (Сравн.: чл.151, т.2 АПК), а оттам съставлява и абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на съдебното производство. Затова и съдът е длъжен да следи служебно за нея през цялото време, в което делото е висящо пред него.

За разлика от административната фаза на производството (чл.18, ал.2 АПК), представителството на гражданите и организациите по закон и пълномощие в съдебното производство се извършва по реда на Гражданския процесуален кодекс (ГПК) - Арг.: чл.18, ал.1 АПК. Според предписанието на чл.32 ГПК представители на страните по пълномощие могат да бъдат адвокати, а по аргумент от чл.33 ГПК представителната власт на сочения пълномощник по делото се доказва чрез представянето на подписано от страната писмено пълномощно.

Следователно, доколкото подаването на жалба до съда несъмнено представлява процесуално действие, т.к. с него се инициира съдебното производство, а последиците му се уреждат от процесуалното право, за надлежното му упражняване в пълна степен важат изискванията за осъществяване на представителство по пълномощие, съдържащи се в чл.32 и чл.33 ГПК, едно от които е това за прилагане на документ, удостоверяващ учредения от съответната страна представителен мандат.“

2.Съдебната практика на ВАС е установила, че дори завереното от адвоката пълномощно не изпълнява изискването за представяне на пълномощно, в който смисъл Определение № 323/10.01.2013г. по адм.д. 5313/2012г. 5 чл. състав на ВАС:

„Според чл.25, ал.1 от закона за адвокатурата адвокатът представлява своя клиент въз основа на писмено пълномощно. Според чл.33, ал.1 ГПК в във връзка с чл. 144 АПК пълномощниците се легитимират с пълномощно, подписано от страната или от нейния представител (в случаите на недееспособност), а според чл. 213, т. 2 във връзка с чл. 241 АПК към искането за отмяна се прилага пълномощно, когато то (искането за отмяна) се подава от пълномощник. Изразите

"писмено пълномощно" и "пълномощно, подписано от страната" недвусмислено показват, че към искане за отмяна на влязъл в сила съдебен акт се прилага оригиналния екземпляр на адвокатското пълномощно, а не заверено от адвоката ксероксно фотокопие на това пълномощно. Разпоредбата на чл. 25, ал. 5 от Закона за адвокатурата, според която адвокатът има право да заверява преписи от даденото му пълномощно не означава, че такъв препис може да замести оригиналното пълномощно по делото. Посочената разпоредба се прилага в случаите, при които нормативен акт или дружествен договор изискват да бъде представен нотариално заверен препис от пълномощно. Правилото на чл. 183 ГПК е също неприложимо, защото адвокатското пълномощно не е писмено доказателство по смисъла на глава четиринадесета от ГПК - то не съдържа данни за спорните факти от значение за решаване на делото и връзките между тях (арг. чл. 153 ГПК).“

На основание изложеното, Административен съд София-град, 26-ти касационен състав

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ съдебното производство по делото **БЕЗ ДВИЖЕНИЕ**.

УКАЗВА на касатора Д. М. П., че подадената от негово име от адв. Д. от САК касационна жалба срещу Решение № 2768/21.07.2025г. на СРС по адм.н.д. 3337/2025г. по описа на СРС е нередовна, като следва да приподпише същата или да представи пълномощно за адвоката за представителство пред касационната инстанция в **7-ДНЕВЕН СРОК ОТ СЪОБЩЕНИЕТО**, като при неизпълнение на указанията на съда, касационната жалба ще бъде върната на основание чл.213а, ал.6 вр. ал.1 АПК.

Разпореждането не подлежи на обжалване, препис да се изпрати на касатора.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: